

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **F. R.**, pre zločin ublíženia na zdraví, podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2012 v Bratislave o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

I. Sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. K. K., JUDr. D. M. a JUDr. M. M. **nie sú vylúčení** z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného F. R., vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 Tos 55/2012.

II. Trestná vec obvineného F. R., vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 Tos 55/2012, sa tomuto súdu **neodníma**.

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice zo 17. apríla 2012 sa vedie na Okresnom súde Košice – okolie trestné stíhanie proti obvinenému F. R. pre skutok obžalobou právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí 28. mája 2012, ktorého predmetom bolo predbežné prejednanie obžaloby, obvinený F. R. vzniesol námietku zaujatosti proti predsedníčke senátu JUDr. M. G., o ktorej rozhodol senát okresného súdu pod predsedníctvom namietanej sudkyne uznesením

z 28. mája 2012, sp. zn. 5 T 70/12, podľa § 32 ods. 3 Tr. por. tak, že predsedníčka senátu JUDr. M... G. nie je vylúčená z vykonávania úkonov v trestnej veci obvineného F. R., vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 5 T 70/2012.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený F. R. sťažnosť, o ktorej mal rozhodnúť senát Krajského súdu v Košiciach zložený z predsedu JUDr. K. K. a sudcov JUDr. D. M. a JUDr. M. M. vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8 Tos 55/2012.

Dňa 3. augusta 2012 obvinený doručil Krajskému súdu v Košiciach podanie označené ako „žiadosť a zároveň sťažnosť“ obsahom ktorého je návrh na delegáciu, t.j. odňatie jeho trestnej veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Podstatou tohto návrhu je tvrdenie obvineného, že okresný a krajský súd sú navzájom súdržný, krajský súd už v jeho predchádzajúcich trestných veciach zamietol odvolanie bez toho, aby preveril uplatnené dôvody odvolania. Aj v tomto prípade hrozí, že bude ako nevinný uznaný za vinného, pretože tak Okresný súd Košice – okolie ako aj Krajský súd v Košiciach porušujú zákon u príslušníkov rómskeho etnika. K porušeniu zákona v predmetnej veci došlo aj v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby tým, že krajskému súdu neboli včas predložené dôvody jeho sťažnosti, čím nepochybne došlo k porušeniu jeho práv. V ďalšej časti podania obvinený rozoberal dôkaznú situáciu vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby a finálne navrhol, aby „mal súd v Bratislave“.

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach predložil 26. septembra 2012 vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o námietke zaujatosti obvineného F. R. spolu aj s vyjadreniami sudcov dotknutého krajského súdu, z ktorých vyplýva, že ani jeden z nich obvineného nepozná a necíti sa byť zaujatý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. najbližšie spoločne nadriadený Krajskému súdu v Košiciach a inému krajskému súdu preskúmal na podklade spisu podaný návrh a zistil, že nie sú splnené zákonné dôvody pre odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázaniu inému súdu toho istého druhu a stupňa. Tu však ide zatiaľ len o riešenie vzťahu príslušný krajský súd a iný krajský súd, keďže vec sa nachádza vo fáze konania o sťažnosti obvineného o nevyhlásení namietanej predsedníčky senátu okresného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. O tomto opravnom prostriedku musí rozhodnúť v Trestnom poriadku definovaný nadriadený súd, ktorým je krajský súd, a preto až po právoplatnosti rozhodnutia o podanej sťažnosti môže nasledovať konanie o návrhu obvineného podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k Okresnému súdu Košice – okolie.

Aktuálne predmetom rozhodovania najvyššieho súdu teda zostáva len posúdenie existencie dôležitých dôvodov pre odňatie veci na rozhodnutie o sťažnosti príslušnému Krajskému súdu v Košiciach a na jej prikázanie inému krajskému súdu.

Ako už bolo spomenuté, pre navrhovaný postup neboli splnené zákonné podmienky.

Odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré je prielomom do ústavnej zásady o neodňateľnosti nikoho jeho zákonnému sudcovi prichádza do úvahy výnimočne, len keď sú pre to splnené dôležité dôvody. V posudzovanej veci takým dôvodom podľa návrhu obvineného má byť vylúčenie všetkých sudcov Krajského súdu v Košiciach z vykonávania úkonov trestného konania. Taký stav v posudzovanej veci podľa zistenia najvyššieho súdu nenastal. Dôvody, pre ktoré je sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania sú v ustanovení § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. stanovené taxatívne, čo znamená, že podmienkou vylúčenia je preukázanie aspoň niektorého z tam uvedených dôvodov. Obvinený žiadny taký dôvod neuplatnil a nezistil ho ani najvyšší súd. Nestotožnenie sa obvineného s odsudzujúcimi rozhodnutiami v jeho predchádzajúcich trestných veciach, v ktorých došlo k zamietnutiu jeho odvolania krajským súdom je okolnosťou, ktorá je mimo dôvodov, pre ktoré môže procesná strana vzniesť námietku zaujatosti a rovnako takým dôvodom nie sú ani námietky obvineného voči konaniu o jeho žiadosti o prepustenie z väzby. V tomto smere ich možno subsumovať pod procesný postup, ktorý je podľa § 31 ods. 6 Tr. por. vylúčený ako dôvod námietky s tým dôsledkom, že o takej námietke sa ani nekoná, čo ale nevyklučuje, že obvinený mohol tvrdené porušenie jeho ústavných práv v súvislosti s rozhodovaním o väzbe uplatniť v inom konaní, nie pred všeobecným súdom.

Procesná situácia, čo sa týka namietaného senátu krajského súdu je taká, že tento by mal s použitím analógie § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť o tom, či je alebo nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania a o eventuálnej sťažnosti iný senát nadriadeného súdu (§ 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por.). Tento postup je ale vylúčený v prípadoch ak sú namietaní všetci sudcovia príslušného súdu a z dôvodu ich vylúčenia sa v skutočnosti navrhuje postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. V takom prípade súd podľa tohto ustanovenia najbližšie spoločne nadriadený vyrieši ako predbežnú otázku, či sú alebo nie sú vylúčení zákonní sudcovia tvoriaci senát v konkrétnej veci a následne rozhodne o návrhu na delegáciu. Pokiaľ najbližšie spoločne nadriadený súd rozhodne, že uvedení (zákonní) sudcovia nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania, neprichádza do úvahy rozhodovanie o ďalších sudcoch príslušného súdu, pričom rozhodnutie o nevyklúčení zákonných sudcov vylučuje

pozitívne rozhodnúť o návrhu na delegáciu pre nesplnenie podmienky vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. Taký stav nastal aj v predmetnej veci, a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 2. októbra 2012

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová